

Tožba, vložena 3. marca 2010 – Evropska komisija proti Svetu Evropske unije

(Zadeva C-118/10)

(2010/C 113/54)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopniki: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, zastopniki)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predlogi tožeče stranke:

— Sklep Sveta z dne 16. decembra 2009 o dodelitvi državne pomoči s strani oblasti Republike Latvije za nakup kmetijskih zemljišč med 1. januarjem 2010 in 31. decembrom 2013 naj se razglasi za ničnega;

— Svetu Evropske unije naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Svet naj bi s sprejetjem izpodbijanega sklepa spremenil odločbo Komisije, sprejeto na podlagi predloga ustreznih ukrepov iz točke 196 kmetijskih smernic iz leta 2007 in njihovega brez-pogojnega sprejetja s strani Latvije, ki to državo zavezujejo, da do 31. decembra 2009 ukine obstoječi sistem pomoči za nakup kmetijskih zemljišč. Svet naj bi pod pretvezo izjemnih okoliščin Latviji dejansko dovolil, da ohrani ta sistem do izteka veljavnosti kmetijskih smernic iz leta 2007 31. decembra 2013. Okoliščine, s katerimi je Svet utemeljil svoj sklep, naj očitno ne bi bile izjemne okoliščine, ki lahko upravičujejo sprejeti sklep, z njimi pa naj se nikakor ne bi upoštevala odločba Komisije v zvezi s tem sistemom. Komisija v utemeljitev ničnostne tožbe navaja štiri tožbene razloge:

(a) prvič, meni, da Svet ni imel pristojnosti za ukrepanje na podlagi člena 108(2), tretji pododstavek, PDEU, saj je bila

pomoč, ki jo je odobril, obstoječa pomoč, za katero se je Latvija, ko je sprejela ustrezne ukrepe, ki ji jih je predlagala Komisija, zavezala, da jo bo ukinila do konca leta 2009.

(b) Drugič, Svet naj bi z odobritvijo ukrepov do leta 2013 zlorabil svoja pooblastila, da bi razveljavil odločbo, v skladu s katero lahko Latvija ohrani te ukrepe pomoči do konca leta 2009, ne pa tudi po tem datumu.

(c) Dalje, v tretjem tožbenem razlogu je navedeno, da je bil izpodbijani sklep sprejet v nasprotju z načelom lojalnega sodelovanja, ki se uporablja tako za države članice kot med institucijami. Svet naj bi s svojim sklepom Latvijo razbremenil obveznosti sodelovanja s Komisijo v zvezi z ustreznimi ukrepi, ki jih je ta država članica v okviru sodelovanja na podlagi člena 108(1) PDEU sprejela glede obstoječe pomoči za nakup kmetijskih zemljišč.

(d) Komisija z zadnjim tožbenim razlogom trdi, da je Svet storil očitno napako pri presoji, ker je ugotovil, da so podane izjemne okoliščine, ki upravičujejo sprejetje odobrenega ukrepa.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Marknadsdomstolen (Švedska) 8. marca 2010 – Konsumentombudsmannen proti Ving Sverige AB

(Zadeva C-122/10)

(2010/C 113/55)

Jezik postopka: švedščina

Predložitveno sodišče

Marknadsdomstolen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Konsumentombudsmannen

Tožena stranka: Ving Sverige AB

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba zahtevo „tako omogoči potrošniku nakup“ iz člena 2(i) Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 2005/29/ES z dne 11. maja 2005 o nepoštenih poslovnih praksah podjetij v razmerju do potrošnikov na notranjem trgu ⁽¹⁾ razlagati tako, da vabilo k nakupu obstaja takoj, ko so na voljo informacije o oglaševanem izdelku in njegova cena, tako da se potrošnik lahko odloči za nakup, ali mora tržna komunikacija ponujati tudi dejansko priložnost za nakup izdelka (na primer naročilnico) oziroma da je na voljo dostop do take priložnosti (na primer oglas zunaj trgovine)?
2. Če je odgovor na prejšnje vprašanje, da mora obstajati dejanska priložnost za nakup izdelka, ali je treba šteti, da ta obstaja, če tržna komunikacija napotuje na telefonsko številko ali spletno stran, na kateri se ta izdelek lahko naroči?
3. Ali je treba člen 2(i) Direktive 2005/29 razlagati tako, da je zahteva glede cene izpolnjena, če tržna komunikacija vsebuje začetno ceno, torej najnižjo ceno, po kateri se lahko kupi oglaševani izdelek ali skupina izdelkov, medtem ko so hkrati na voljo oglaševani izdelek ali skupina izdelkov v drugih različicah ali z drugačno vsebino po cenah, ki niso navedene?
4. Ali je treba člen 2(i) Direktive 2005/29 razlagati tako, da je zahteva glede značilnosti izdelka izpolnjena, takoj ko je prisotno ustno ali vidno napotilo na izdelek, torej da je izdelek določen, vendar ne podrobneje opisan?
5. Če je odgovor na zgoraj navedeno vprašanje pritrdilen, ali to velja tudi, kadar se oglaševani izdelek ponuja v številnih različicah, vendar tržna komunikacija napotuje nanje le s skupnim poimenovanjem?
6. Če obstaja vabilo k nakupu, ali je treba člen 7(4)(a) razlagati tako, da zadostuje, da so podane le določene glavne značilnosti izdelka in da se trgovec poleg tega sklicuje na svojo spletno stran, pod pogojem, da so na tej strani bistvene informacije o glavnih značilnostih izdelka ⁽²⁾, ceni in drugih pogojih v skladu z zahtevo iz člena 7(4)?

7. Ali je treba člen 7(4)(c) razlagati tako, da zadostuje podana začetna cena, da je izpolnjena zahteva glede cene?

⁽¹⁾ UL L 149, str. 22.

⁽²⁾ Delovni dokument služb Komisije „Smernice v zvezi z izvajanjem/ uporabo Direktive 2005/29/ES o nepoštenih poslovnih praksah“, str. 47 in naslednja.

Tožba, vložena 10. marca 2010 – Evropska komisija proti Helenski republiki

(Zadeva C-127/10)

(2010/C 113/56)

Jezik postopka: grščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Karanasou-Apostolopoulou in G. Zavvos, zastopnika)

Tožena stranka: Helenska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Helenska republika s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2006/42/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2006 o strojih in spremembah Direktive 95/16/ES ⁽¹⁾ ali, v vsakem primeru, s tem, da o tem ni obvestila Komisije, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— Helenski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok za prenos Direktive 2006/42/ES v notranji pravni red se je iztekel 29 januarja 2008.

⁽¹⁾ UL L 157 z dne 9.6.2006, str. 24